

Hiob 2

Septuaginta (LXX)

1 ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἥλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἔναντι κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἥλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἔναντίον τοῦ κυρίου

2 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν σὺ ἔρχῃ τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ ἐμπειριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι

3 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου ιωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωπος ἄκακος ἀληθινός ἀμεμπτος θεοσεβής ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἔτι δὲ ἔχεται ἄκακίας σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι

4 ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ δέρμα ὑπὲρ δέρματος ὃσα ὑπάρχει ὀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει

5 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου ἄψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει

6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἵδού παραδίδωμί σοι αὐτόν μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον

7 ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν ιωβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἔως κεφαλῆς

8 καὶ ἔλαβεν ὄστρακον ἵνα τὸν ἰχῶρα ἔνη καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως

9 ἀλλὰ εἰπόν τι ρῆμα εἰς κύριον καὶ τελεύτα

10 ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πᾶσιν τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν ιωβ τοῖς χείλεσιν ἔναντίον τοῦ θεοῦ

11 ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ παρεγένοντο ἔκαστος ἐκ τῆς ἴδιας χώρας πρὸς αὐτὸν ελιφας ὁ θαμανῶν βασιλεύς βαλδαδ ὁ σαυχαίων τύραννος σωφαρ ὁ μιναίων βασιλεύς καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν

12 ἵδοντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ὥραν τὴν πληγὴν δεινὴν οὕσαν στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν

13 παρεκάθισαν αὐτῷ ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐπτὰ νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἐώρων γάρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὕσαν καὶ μεγάλην σφόδρα